

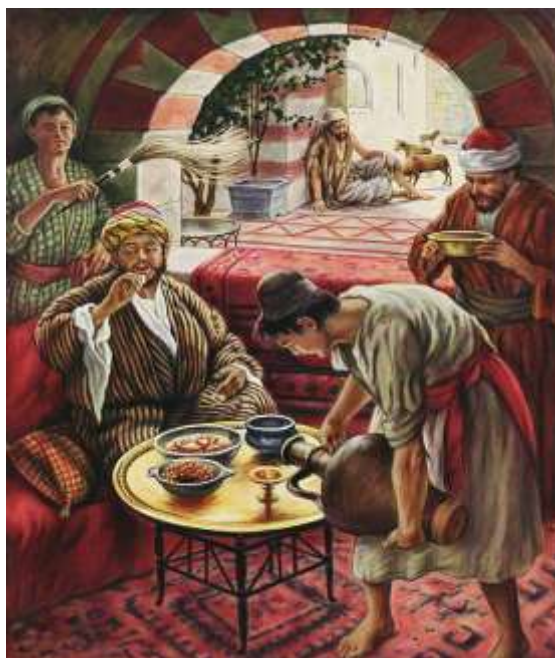

SLOVAK CATHOLIC MISSION IN LONDON
SLOVENSKÁ KATOLICKÁ MISIA V LONDÝNE

ROČNÍK VIII. - č.30/2025

OZNAMY NA 26. NEDEĽU V CEZROČNOM OBDOBÍ 28.09. – 05. 10. 2025

deň týždňa	čas	Liturgický stupeň slávenia a liturg. farba program
nedeľa 28.09.	26.NEDELA V CEZROČNOM OBDOBÍ	
	13.30 – 13.50	ruženec + spovedanie
	14.00 – 15.00	svätá omša – slovensko-česky
	15.00 – 16.45	priateľské stretnutie pri občerstvení
	15.15 – 17.00	v Church Hall biblické stretnutie (<i>chórus kostola</i>)
pondelok 29.09.	Sv. Michala, Gabriela a Rafaela, archanjelov <i>sviatok</i>	
utorok 30.09.	Sv. Hieronyma, kňaza a učiteľa Cirkvi <i>spomienka</i>	
streda 01.10.	Sv. Terézie z Lisieux, panny a učiteľky Cirkvi <i>spomienka</i>	
štvrtok 02.10.	Svätých anjelov strážcov <i>spomienka</i>	
piatok 03.10.	O Najsvätejšom Srdci Ježišom <i>Votívna omša</i>	
	19.00 – 19.25	spovedanie
	19.30 – 20.00	svätá omša – slovensky
	20.00 – 20.30	moderovaná adorácia s požehnaním
sobota 04.10.	Sv. Františka Assiského <i>spomienka</i>	
	18.00 – 19.30	International Mass – on the World Day of Prayer for Migrants & Refugees <i>in Westminster cathedral</i>
nedeľa 05.10.	27.NEDELA V CEZROČNOM OBDOBÍ	
	13.30 – 13.50	ruženec + spovedanie
	14.00 – 15.00	svätá omša – slovensko-česky
	15.00 – 16.45	priateľské stretnutie pri občerstvení
		v Church Hall

KATECHIZMUS KATOLÍCKEJ CIRKVI

... pokračovanie ...

- PRVÁ ČASŤ: **VYZNANIE VIERY**
- DRUHÁ ČASŤ: **SLÁVENIE KRESŤANSKÉHO TAJOMSTVA**
- TRETIA ČASŤ: **ŽIVOT V KRISTOVI**
- PRVÝ ODDIEL: **POVOLANIE ČLOVEKA: ŽIVOT V DUCHU**
- DRUHÝ ODDIEL: **DESAŤ PRIKÁZANÍ**
- PRVÁ KAPITOLA: **„MILOVAŤ BUDEŠ PÁNA, SVOJHO BOHA,
CELÝM SVOJÍM SRDCOM,
CELOU SVOJOU DUŠOU
A CELOU SVOJOU MYSELOU“**
- 1. článok: **PRVÉ PRIKÁZANIE**
- 2. článok: **DRUHÉ PRIKÁZANIE**
- 3. článok: **TRETIE PRIKÁZANIE**
- 4. článok: **ŠTVRTÉ PRIKÁZANIE**
- 5. článok: **PIATE PRIKÁZANIE**

„Nezabiješ!“ (Ex 20, 13). „Počuli ste, že otcom bolo povedané: ‚Nezabiješ!‘ Kto by teda zabil, pôjde pred súd. No ja vám hovorím: Pred súd pôjde každý, kto sa na svojho brata hnevá“ (Mt 5, 21-22).

2258 „Ľudský život je posvätný, (356) pretože už od svojho začiatku vyžaduje stvoriteľské pôsobenie Boha a navždy zostáva v osobitnom vzťahu k Stvoriteľovi, svojmu jedinému cieľu. Jedine Boh je Pánom života od jeho začiatku až do jeho konca: nikto a za nijakých okolností si nemôže nárokovať právo priamo zničiť nevinnú ľudskú bytosť.“

I. Rešpektovanie ľudského života

SVEDECTVO POSVÄTNÝCH DEJÍN

2259 V rozprávani o tom, ako Kain zabil svojho brata Ábela, ([401](#)) Sväté písmo zjavuje, že už od začiatku ľudských dejín mal človek v sebe hnev a žiadostivosť ako následky prvotného hriechu. Človek sa stal nepriateľom svojho blížneho. Boh odsudzuje ohavnosť tejto bratovraždy: „Čo si to urobil? Hlas krvi tvojho brata hlasno volá zo zeme ku mne. Buď teraz prekliaty zo zeme, ktorá otvorila ústa, aby pila krv tvojho brata z tvojich rúk“ ([Gn 4,10-11](#)) .

2260 Zmluva medzi Bohom a ľudstvom je popretkávaná pripomínaniami Božieho daru ľudského života a vražednej násilnosti človeka:

„Budem vyžadovať počet za krv každého z vás... Kto preleje ľudskú krv, skrze človeka bude preliata jeho krv, lebo na Boží obraz som stvoril človeka“ ([Gn 9,5-6](#)) .

Starý zákon vždy považoval krv za posvätný znak života. Toto učenie je potrebné v každom čase.

2261 Sväté písmo spresňuje zákaz piateho prikázania: „Nezabiješ nevinného ani spravodlivého“ ([1756](#)) ([Ex 23,7](#)) . Úmyselná vražda nevinného závažne protirečí dôstojnosti ľudskej bytosti, „zlatému pravidlu“ a svätosti Stvoriteľa. Zákon, ktorý takúto vraždu zakazuje, ([1956](#)) má všeobecnú platnosť: zaväzuje všetkých a každého, vždy a všade.

2262 V reči na vrchu Pán pripomína prikázanie: „Nezabiješ!“ ([Mt 5,21](#)) a pridáva k nemu zákaz hnevu, nenávisti a pomsty. Ba ešte viac, Kristus žiada od svojho učeníka, aby nastavil aj druhé líce a miloval svojich nepriateľov. ([2844](#)) On sám sa nebránil a Petrovi povedal, aby ponechal svoj meč v pošve.

MODLITEBNÉ STRETNUTIA

Drahí priatelia, radi by sme vás pozvali na novinku v našom spoločenstve a kostole - **modlitebné stretnutia!** O čo ide?

Modliť navzájom za seba a navzájom si pomôcť skrze modlitby.

Cieľom stretnutí sa bude duchovne posilniť a tiež si budovať našu komunitu skrze modlitby jeden za druhého. Povieme si, s čím sa trápime a za čo sme vďační a spoločnou modlitbou budeme prosiť, aby inšpirácia Duchom Svätým, ktorý koná v našich životoch, nám bola zrozumiteľná. Ovocím týchto stretnutí bude, keď budeme rásť v dôvere k Bohu a v poznaní a akceptovaní vôle a tak aj dosiahnuť oblažujúci pokoj svojho srdca a mysle.

Najbližšie stretnutie sa bude konať v piatok 31.októbra 2025 v kostole SCM Our Lady of La Salette and St Joseph o 18.15 hodine. Stretnutia bude viesť Michaela.

Prineste si aj svoje biblie. A predovšetkým si doneste ucho na počúvanie, úsmev na povzbudenie, humor na rozveselenie. Tešíme sa na vás.

BIBLICKÉ STRETNUTIE

Pozývame Vás na biblické stretnutie. Uskutoční sa už dnes od 3:15-5pm na chóre. Tešíme sa aj na Teba.

Téma - ÚVOD DO BIBLIE:

- Čo je biblia?
- Kto a kedy napísal bibliu?
- O čom je biblia?
- Aké je rozdelenie kníh biblie?
- Prečo čítať bibliu?

Otvorené biblické stretko na London Bridge

MEDZINÁRODNÁ OMŠA

Dávame do povedomia, že v sobotu, 4. októbra 2025 o 18:00 hodine sa uskutoční pravidelná medzinárodná svätá omša vo Westminstersej katedrále - **International Mass** – on the World Day of Prayer for Migrants & Refugees.

Začína sa procesiou s vlajkami jednotlivých zahraničných komunit, ktoré žijú v Londýne. Procesia začína o 17:30 a tí, ktorí budú niesť vlajky sa majú stretnúť v katedrále napravo, blízko kaplnky Sv. John Southworth.

Povzbudzujeme ku účasti, aby sme tak prezentovali aj našu slovenskú komunitu v Londýne.

MODEROVANÁ ADORÁCIA K BSJ NA PRVÝ PIATOK PRED VYSTAVENOU SVIATOSŤOU OLTÁRNOU

Srdečne pozývame všetkých na moderovanú prvopiatkovú poklonu pred vystavenou sviatosťou Oltárnou ku cti a sláve Božského Srdca Ježišovho. Poklona začína hneď po skončení svätej omše na prvý piatok 3. októbra 2025 o 20.00 hod. (sv. omša začína o 19.30 hod.)

Príď, eucharistický Pán čaká aj na Teba, aby Ti daroval svojho Ducha.

OKTÓBER – MESIAC RUŽENCA

Vstúpili sme do mesiaca októbra, ktorý je mesiacom ruženca. Svätý ruženec sa modlí vždy pol hodinu pre začatím svätej omše v piatok aj v nedeľu.

Dôvody pre modlitbu ruženca:

Rozvíja vzťah s Bohom a Máriou:

Ruženec je nielen modlitba, ale aj škola modlitby, prostredníctvom ktorej sa veriaci učí tráviť čas s Bohom, čerpať silu a nechať sa formovať v duchovnom živote.

Prináša milosti a ochranu:

Podľa tradície a prisľúbení Panny Márie, ruženec prináša veriacim zvláštnu ochranu a hojnosť milostí, silu proti peklu a schopnosť premáhať zlo.

Umožňuje meditáciu nad tajomstvami viery:

Pri modlitbe ruženca veriaci uvažujú nad dôležitými udalosťami zo života Ježiša Krista a Panny Márie, čo prehĺbi ich pochopenie posvätných dejín a ich miesta v nich.

Zjednocuje veriacich:

Ruženec je modlitba, ktorá spája človeka s Bohom a zároveň spája ľudí navzájom, či už v spoločenstvách ako sú ružencové bratstvá, alebo v rodinách.

Pomáha v ťažkostiach:

Ruženec poskytuje posilu a pokoj vo chvíľach radosti i skúšok, a pomáha zverovať starosti Matke Božej.

Učí prosiť správnym spôsobom:

Veriaci sa prostredníctvom ruženca učí prosiť o to, čo v konečnom dôsledku chce Boh, a veriť, že to je pre nich najlepšie.

Je ctou pre Pannu Máriu:

Podobne ako sa kedysi splietali vence z ruží ako prejav úcty, aj modlitba ruženca je duchovným vencom, ktorým veriaci preukazujú česť Matke Božej.

Príď aj ty a pridaj sa. Príď si vyprosiť požehnanie pre svoj život, životy svojich drahých, dary Ducha svätého a pokoj pre celý svet.

THE ARCHDIOCESE OF WESTMINSTER

175 YEARS

The Archdiocese of Westminster was officially established by Blessed Pius IX on 29 September 1850. Although revolutions had rocked Europe, Catholicism was experiencing an international revival and English Catholics, released from the legal restrictions of former times, were newly confident in taking their place within society. The erection of dioceses with ordinary bishops in England and Wales had long been discussed and the new Archbishop of Westminster, Nicholas Wiseman, could be forgiven for his exuberance in hastily issuing a Pastoral Letter. 'We govern and shall continue to govern', he wrote, 'the counties of Middlesex, Hertford, Essex, as ordinary thereof...'. Queen Victoria was purported to have asked, 'Am I Queen of England, or am I not?' There was an initial outcry over this seeming 'papal aggression' and the fact that the new diocese was called 'Westminster', the heart of the Protestant establishment and site of royal coronations, added fuel to the fire. Wiseman quickly issued a widely-circulated *Appeal to the Reason and Good Feeling of the English People*, arguing that Catholics had the right to proper church government, which would actually enable them to make a full contribution to public life.

The incumbent in Westminster remained the only Archbishop in England and Wales until 1911. Cardinal Wiseman had had years of experience in Rome and was a recognised scholar and writer; Pius IX once joked that his best-selling novel *Fabiola, or the Church of the Catacombs*, had done greater good than any papal encyclical. His successor, Henry Edward Manning, a convert and widower, was an important figure at the First Vatican Council and, back home, closely identified with the working classes, decisively mediating in the 1889 London Dock Strike. They were remarkable figures.

Of course, the diocese was not created out of nothing. A missionary bishop, or 'Vicar Apostolic', had served Catholics in the London District since 1688. There was already a series of churches - 'missions' rather than 'parishes' - for the growing Catholic population (largely Irish), some of which dated back to the days when the chapels of foreign embassies were the only places in London where Mass could be celebrated. By 1850 the Jesuits were already working out of Farm Street and the Oratorians were present in the

metropolis, although their church was not the magnificent neo-baroque edifice on Brompton Road but a former gin and whisky store. There were schools, charities and lay organisations, and a seminary at St Edmund's, Old Hall Green, Hertfordshire.

The new diocese led to a rapid increase of Catholic churches, schools and institutions; between 1850 and 1865, the year of Wiseman's death, 45 churches had been opened. Over subsequent decades the growth of suburbia and London's satellite towns, served by expanding railway lines, necessitated new churches and schools. Typically, a temporary church would be erected – perhaps in an existing property or a specially-constructed iron hut - as energy was normally put into the opening of a school before a permanent church was built, often many years later. Education and youth were always a priority, and Catholics of every social class made great sacrifices to raise funds for this end. Indeed, the priority of education meant that Westminster Cathedral was not opened until 1903, the great achievement of Cardinal Herbert Vaughan, our third Archbishop; in the meantime, St Mary Moorfields and then Our Lady of Victories, Kensington served as the Pro-Cathedral.

Looking back over the last 175 years, the vital role played by many religious orders and associations, and by countless men, women and children in building up the Church should be recognised: teachers, nurses and care workers, parish secretaries, housekeepers, catechists, pastoral assistants, caretakers, administrative staff and hardworking volunteers. Among others, we might mention Sir George Bowyer, who did so much to represent Catholic interests at Parliament and helped establish the Hospital of St John and St Elizabeth; Charles Pagliano, a hotel owner who set up the first Conferences of the Society of St Vincent de Paul in London, and Frances Margaret Taylor, whose work for the destitute led to the foundation of the Poor Servants of the Mother of God, based at Brentford. Many names, however, are known only to God. Much of a diocese's history is indeed hidden and we give thanks for all those who have laboured hard, often at considerable personal cost, in the Lord's vineyard over the last 175 years.

The priests who have served the diocese come in all shapes and sizes. Some were authors whose books are still enjoyed: Mgr Robert Hugh Benson, the son of an Archbishop of Canterbury, whose novels were several times referred to by Pope Francis; Fr Adrian Fortescue, a noted liturgical scholar

and founder of the parish at Letchworth (he deemed his church the most magnificent one west of Constantinople), and Mgr Ronald Knox, an eloquent preacher and pioneer of detective fiction. Fr Henry Hardy, whose ancestor was famously an associate of Admiral Nelson, founded churches at Harrow, Rickmansworth, Boxmoor, Berkhamsted and Tring, often travelling on horseback and single-handedly doing so much to build up the Church in these areas. Uniquely, the diocese lost priests both in the sinking of the *Titanic* (1912) and the *Lusitania* (1915): Fr Thomas Byles, Rector of Ongar (which was then situated in the diocese) and Fr Basil Maturin, then working as chaplain to the University of Oxford. A cause for beatification has been opened for the former.

Cardinals Bourne, Hinsley and Griffin led the diocese through both world wars, Hinsley in particular winning fame as a popular broadcaster. Many churches were damaged or destroyed by enemy bombs; when Holy Redeemer, Chelsea was hit in September 1940, 19 people who were sheltering in the heating chamber were killed. The diocese continued to grow and develop in the post-war years, led by Cardinals Griffin, Godfrey, and Heenan (who died 50 years ago this November). There were many changes and challenges to face both within and without the Church, yet 36 parishes were still able to be established between 1945 and 1970.

By 2025 Westminster Cathedral has become an integral part of the London skyline, having witnessed an International Eucharistic Congress, two papal visits and a royal funeral. Leaders such as Cardinal Basil Hume were nationally respected as spiritual leaders. Two infants baptised within the diocese have gone on to become saints: John Henry Newman, Doctor of the Church, and Carlo Acutis, the first millennial saint. The twenty-first century diocese has had to adapt to the demands of increasing regulatory activity and the commitment to build up a culture of safeguarding. Its 207 parishes enjoy a rich diversity of membership, coming from every corner of the globe, and agencies such as Caritas address the many needs in society, including human trafficking. Much has changed since Cardinal Wiseman wrote his triumphant Pastoral Letter in 1850 but the diocese endeavours to remain rooted in the same Lord and Saviour and walks with hope into the future.

Fr Nicholas Schofield
Diocesan Archivist

**ARCHBISHOP'S HOUSE,
WESTMINSTER, LONDON, SW1P 1QJ**

**Pastoral Letter for the weekend of 27/28 September 2025
Twenty-sixth Sunday in Ordinary Time**

My dear brothers and sisters,

Monday, 29th September, is an important birthday. It is the birthday of our Diocese of Westminster, established on that day 175 years ago. The first Archbishop of Westminster, Nicholas Wiseman, was appointed by Pope Pius IX on 29 September 1850 and created a Cardinal the very next day. He served as our Archbishop until his death in 1865 and is now buried in our Cathedral.

So today and tomorrow we may rightly celebrate the Catholic life of this great Diocese, in the spirit of the words of St Paul we have just heard: 'Fight the good fight of the faith, take hold of the eternal life to which you were called'(1 Timothy 6:12). To mark this moment, I have asked Fr Nicholas Schofield, the Diocesan Archivist, to prepare a brief history of the Diocese, and this is readily available for you.

There are two dimensions I would like to suggest for these moments of celebration. They are, of course, centred on the grace of God and the immensity of God's goodness to us, His people. This grace works according to God's intentions, and not our own, and in ways that ebb and flow within the patterns of our own history and personalities.

Our Diocese in 1850 was not the Diocese of today. Catholic life was slowly emerging from centuries of opposition and suppression. Only gradually did we regain a recognised place in public and political life. Since then, circumstances, economic conditions, and provisions of public

services such as education and health have changed beyond recognition. The violence of wars and international conflicts has taken its heavy toll. Throughout it all, our mission has survived and been fruitful. Parish life has been established, giving stability in neighbourhoods, schools have been founded and give witness to our faith, failures and problems have been faced, and we have played our part in public life and communal effort. There are so many ways in which we can be proud of those who have gone before us and handed on to us this great inheritance. Our duty is to hand it on to the next generations, better tuned to contemporary circumstances, responding to today's challenges and strengthened as ever by the bounteous grace of God. For the enduring resilience and responsiveness of so many in our past, and of so many today, we give great thanks to our loving God and Father.

Then there is a second reason for our gratitude to God on this birthday of our Diocesan family. While the offer of salvation and eternal happiness given in our Blessed Lord does not change, the manner of its proclamation, the ways in which it enters our lives, and bears fruit change greatly. The gift of faith knows no boundaries of nationality, culture, identity, or race. Today, in our parishes, there are wonderful Catholics who have come from very many different countries. Our parish congregations have a variety of colours and customs that reflect the streets of our cities today. What binds us together, of course, is not our taste in food, nor in music, nor in pathways of piety or devotion. Rather, it is what lies at the heart of our faith: our intimate and shared love for Jesus, the Christ. He is the one who, in His life, death, and resurrection, gives joy to our days, forgiveness for our darkness, and hope for eternal life when our pilgrimage here is done. The gift of this faith finds a home in the people of every land. Their traditions, rich and varied, enliven and deepen the life of the Church in our Diocese. Together we stand before our Blessed Lord, welcoming one another, being formed into one body in Him, a visible demonstration of the universality of the Church which our forebears could never have imagined.

The appointment of Cardinal Wiseman as the first Archbishop of this Diocese of Westminster came as part of what is known as the 'restoration of the hierarchy in England and Wales'. This reestablished in these lands

a succession of bishops appointed by Rome. Today, we gladly thank God for the great gifts of ministry of the Archbishops who have served this Diocese. Together with the clergy, with countless religious sisters, with lay leaders, they have guided our Church through so many difficult times and challenges, often with courage and at great personal cost. We know, of course, that Archbishops come and go. We know that God always provides, through the Church, for their succession and, even more importantly, for the fidelity of the Church through its holy people.

May God continue to bless our Diocese, the God who, in the words of St Paul, 'is the blessed and only Sovereign, the King of kings and Lord of lords, who alone has immortality, who dwells in unapproachable light, whom no one has ever seen or can see. To him be honour and eternal dominion' (1 Timothy 6:15-16). May God continue to bless our Diocese. May the Archangels Michael, Gabriel and Raphael, our patron saints, our Blessed Lady, St Joseph, St Peter, St Edward the Confessor together with all the saints closely linked to us, including St John Southworth, St John Henry Newman and St Carlo Acutis, pray for us on this anniversary, encouraging us always to greater faithfulness and joy in the Lord.

May God bless you all.

Yours devotedly,

A handwritten signature in dark ink, reading "Vincent Nichols", preceded by a small cross symbol.

✠ Cardinal Vincent Nichols
Archbishop of Westminster

PODPORA SCM V ROKU 2025

Existencia a všetky aktivity Slovenskej katolíckej misie je možné uskutočniť iba vďaka dobrovoľníckej práci členov komunity a finančným príspevkom veriacich. Misiu môžete podporiť pravidelne prostredníctvom **trvalých príkazov alebo tiež jednorazovými darmi**. Navyše, Váš príspevok bude mať aj **charitatívny rozmer**, keďže naša misia pravidelne vyčleňuje zo svojich príjmov sumu na podporu sociálnych projektov na Slovensku.

Vo Veľkej Británii je odluka Cirkvi od štátu, a preto existencia a činnosť SCM je hrazená výhradne z milodarov veriacich, donorov a sponzorov. Slovenská katolícka misia v Londýne existuje, poskytuje a vykonáva všetky svoje pastoraálne, duchovné a sviatostné služby ako aj kultúrne a sociálne podujatia a pomoc na základe dobrovoľných finančných príspevkov svojich veriacich a členov SCM.

SCM nie je dotovaná slovenskou Cirkvou (KBS) či anglickou Cirkvou (arcidiecéza Westminster) a ani Vatikánom.

Rovnako pre jej plnohodnotné naplnenie poslania je potreba dobrovoľníkov, bez ktorých misijná činnosť je výrazne obmedzená.

Farská rada sa poteší návrhom takýchto projektov, ktoré si zaslúžia podporu. Ďakujeme za Vašu podporu pre pastoračnú starostlivosť a službu Slovenskej katolíckej misie v Londýne.

Číslo účtu Slovenskej katolíckej misie v Londýne (ktorá je pod správou diecézy Westminster) pre jednorazové alebo trvalé platobné príkazy :

HSBC Plc Bank

Account holder: **Diocese of Westminster**

Sort code: **40-05-20**

Account number: **91755226**

alebo IBAN: **GB18HBUK40052091755226**

SWIFT code: **HBUKGB4107J**

Do správy pre prijímateľa uveďte: **Support of SCM**

SCM je súčasťou Charity of WESTMINSTER No.233699.

ĎAKUJEME KAŽDÉMU,

kto neprehliada túto potrebu a výzvu k podpore svojej komunity
pre zachovanie viery, jazyka, kultúry, tradícií a národnej identity i hrdosti.
BUĎ VEĽKORYSÝ A ŠTEDRÝ K NEJ I HRDÝ NA SEBA SAMÉHO.

MILODARY

Milodary poskytnuté SCM v nedeľu
21/09/2025

Zbierka : £ 205.00

GA obálky : £ 25.00

Mesačné výdavky SCM sú v priemere
£4,000/mesiac. Svätá omša o 14.00 hod.
každú prvú nedeľu v mesiaci je obetovaná
za všetkých pravidelných a stálych dobrodinco a podporovateľov SCM.

**Všetkým dobrodincom vyslovujeme úprimné:
Pán Boh odpláť!**

**Slovenská katolícka misia v Londýne sa týmto chce
POĎAKOVAŤ**

**všetkým registrovaným členom a zároveň podporovateľom
SCM**

**prostredníctvom trvalého príkazu a Gift Aid schémy
za ich pravidelné príspevky.**

**Bez ich ušľachtilého a zodpovedného prístupu
k podpore SCM v Londýne by sme sa tu dnes už nestretávali**

.....

**Nech ich dobrotivý Pán odmení za ich veľkorysosť
a šľachetnosť srdca.**

KONTAKTNÉ ÚDAJE

ADRESA: Slovak Catholic Mission in London, 14 Melior Street, London SE1 3QP

DUCHOVNÝ SPRÁVCA SCM:

Rev. Tibor Borovský

Mobil: (+44) 07597 637 411

Email: info@scmlondon.org

SEKRETÁR PRE ADMINISTRATÍVU:

Daniela Brachová

Mobil: (+44)

Email: secretary@scmlondon.org

STRÁNKOVÉ HODINY:

Prv, ako nás budete kontaktovať, prečítajte si základné informácie na [webstránke SCM](#).

Počas mesiacov júl, august až do polovice septembra kancelária SCM nebude v prevádzke
a nebudú sa vybavovať žiadne administratívne záležitosti.

**Dnes po svätej omši Vás pozývame na kávu a čaj do Church Hall.
Church Hall je otvorená do 16.30 hod.**

POKYNY SÚVISIACE S PRÍTOMNOSŤOU V CHURCH HALL A JEJ UŽÍVANÍM:

- Za dodržiavanie nasledovných pokynov a poriadok v Church Hall je plne zodpovedná osoba (dobrovoľník) poverená duchovným správcom SCM.
- Žiadame všetkých návštevníkov a užívateľov týchto priestorov o plné rešpektovanie pokynov tejto osoby.
-
- **KUCHYNKA JE PRÍSTUPNÁ IBA PRE POVERENÚ OSOBU.**
Nechajte sa poverenou osobou obslúžiť, ak niečo potrebujete z kuchynky
- **ZATVÁRAŤ ZA SEBOU DVERE DO CHURCH HALL**
(aby tí, ktorí sa chcú modliť v kostole, boli čo najmenej rušení)
- **POŽÍVANIE ALKOHOLU V CHURCH HALL NIE JE DOVOLENÉ !!!**
- zanechať po sebe čistý stôl – odpadky dať do koša
- *Za kávu a čaj uvítame príspevok 1 libra/pohár, aby sme mohli uhradiť náklady spojené s nákupom tovaru a skvalitňovať ponuku a sortiment poskytovaných nápojov so všetkými doplnkami.*

ZABLAHOŽELAJ K MENINÁM

Nezabudni zavolať alebo napísať a zablahoželať svojim rodičom, deťom, manželovi, manželke, priateľom, priateľkám, známym, chorým, kňazom, susedom, kolegom, ktorí v tomto týždni oslavujú svoje meniny

28.09. – Václav
29.09. – Michal, Michaela, Michael
30.09. – Jarolím
01.10. – Arnold
02.10. – Levoslav
03.10. – Stela
04.10. – František
05.10. – Viera

Created and printed by SCM London

Náklad / Number of prints : 30

www.scmlondon.org

 Slovak Catholic Mission in London
© London 2025